

Pagal Danguolę Kandrotienę
„Šaukšto Šmaukšto stalo akademija“
„Elgesys prie stalo“

Valgant rankas ant stalo galima dėti tik iki alkūnių. Seniau turtingose šeimose jaunesnio amžiaus valgytojai buvo specialiai ruošiami: turėjo išmokti valgyti pažastyse laikydami po knygą. Pametęs knygą valgytojas buvo baudžiamas atimant desertą.

Stalas – ne žaidimų vieta. Besisupantys ant kėdės, žaidžiantys su įrankiais ar po lėkštę besivaikantys žirnelius turi per daug laiko. Vadinasi, jį turėtų išnaudoti virtuvėje plaudami indus ar šveisdami įrankius.

Niekas prie stalo nenori žinoti, kaip atrodo jūsų gerklė ar dantys. Tai – ne dantų gydytojo kabinetas! Todėl kiekvienas save gerbiantis valgytojas turi kramtyti uždara burna, o ne demonstruoti, kaip burnoje apdorojamas kiekvienas kąsnis. Kramtymas neturi skleisti jokių garsų.

Didžiausios bausmės nusipelno ir tie, kurie šnypščia nosį į servetėlę ar staltiesę! Nevalia stalo servetėlių maišyti su vienkartinėmis nosinaitėmis. Nosį patartina išsipūsti kitame kambaryje, pageidautina – tualete.

Peilis skirtas kepsniui pjaustyti. Tai įrankis, kurio nevalia kišti į burną ar nuo jo valgyti. Ir visiškai nesvarbu, kad vienas apdairus prancūzas suapvalino peilio galiuką.

Lėkštė priešais kiekvieną svečią – jo privati teritorija. Nevalia jos užimti pilvu, ranka ar kitomis priemonėmis lenkiantis per lėkštę. Labai žemai pasilenkę ir patys galite į padažą įmerkti savo plaukus. Kaimyno teritorijos okupuoti nevalia. Todėl paprašykite šalia sėdinčio kaimyno ar asmens, kuris yra arčiausiai jūsų tikslo, atsiųsti norimą patiekalą. To paties veiksmo kaimynai tikisi ir iš jūsų.

Pietų metu priimtinas tik negarsus žvarginimas stalo įrankiais bei malonus pašnekesys. Prie stalo patrankomis nešaudoma! Nenumatytas oro gadinimas yra ypač didelis nusižengimas stalo drausmei.